

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 53

гр. Свищов, 05.08.2022 г.

РАЙОНЕН СЪД – СВИЩОВ в закрито заседание на пети август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Стела Д. Бъчварова

като разглежда докладваното от Стела Д. Бъчварова Частно наказателно дело № 20224150200118 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взема предвид:

Производство по реда на чл. 244, ал. 5 от Наказателно процесуалния кодекс.

Постъпила е жалба от процесуалния представител на пострадалата М. СВ. П. от град Свищов, с ЕГН ***** против постановление от 01.07.2022 г. на РП-Велико Търново, ТО-Свищов за спиране на ДП №362/2020 г. по описа на РУ на МВР- Свищов (преписка № 645/2020 г. по описа на ТО- Свищов към Районна прокуратура- Велико Търново).

Излага съображения за неправилност на постановлението на наблюдаващия прокурор, като счита, че от събраните доказателства безспорно се установява да е извършено от обвиняемия престъплението по чл.144, ал.3 от НК, за което му е повдигнато обвинение. Излага подробни доводи в тази насока. По отношение на другото престъпление, за което обв. М. е привлечен като обвиняем, счита, че от събраните доказателства се установява от негова страна системни нежелани от пострадалата контакти.

Моли съда да отмени постановлението за спиране на наказателното производство на РП –Велико Търново, ТО -Свищов и да върне делото със задължителни указания за прилагането на закона.

Производството по делото е спряно на основание чл.25, ал.1, т.6 от НПК

Жалбата е подадена в срока на чл.244, ал.5 от НПК и е процесуално допустима. Жалбоподателката се явява пострадало лице по смисъла на

чл.74,ал.1 от НПК.

Съдът, като се запозна с жалбата, постановлението на прокурора и събраните материали по ДП №362/2020 г. по описа на РУ на МВР- Свищов (преписка № 645/2020 г. по описа на ТО- Свищов към Районна прокуратура- Велико Търново), намира за установено следното:

Досъдебното производство било образувано с постановление за образуване на досъдебно производство от 27.07.2020г. за престъпление по чл. 144, ал.3 вр. ал.1 от НК, за това че за времето от 17.05.2020 г. до 05.07.2020 г., при условията на продължавано престъпление, срещу М. СВ. П. са отправени закани за убийство, като й е било заявено от извършителя „ще те убия...заклевам се, няма да имам дете”- престъпление по чл.144, ал.3, вр. ал.1 от НК, вр.чл.26, ал.1 от НК.

В хода на разследването като обвиняем е привлечено лицето С.Х.М. от град Свищов, с ЕГН *****. Видно от постановление за привличане на обвиняем от 15.01.2021г. същият е привлечен за извършени две деяния, а именно:

1.За времето от 17.05.2020 г. до 05.07.2020 г., при условията на продължавано престъпление, срещу М. СВ. П. са отправени закани за убийство, като й е било заявено от извършителя „ще те убия...заклевам се, няма да имам дете”- престъпление по чл.144, ал.3, вр. ал.1 от НК, вр.чл.26, ал.1 от НК.

2. В същия период системно е била следена и това би могло да възбуди в нея основателен страх за живота или здравето й- престъпление по чл.144а, ал.1, вр. ал.2 от НК.

С атакуваното Постановление на РП-Велико Търново, ТО-Свищов, наблюдаващият прокурор на основание чл.242,ал.1вр. чл.25, ал.1, т.6 от НПК е спрял воденото наказателно производство по ДП№ 362/2020 година по описа на РУ МВР Свищов и е уведомил пострадалата по реда на чл. 50 от НПК, че за правата й по чл.80 от НПК и правото да подаде тѣжба по реда на чл.81 от НПК.

Наблюдаващият прокурор приел следната фактическа обстановка: Обв. С.Х.М. и пострадалата П. живели в град В.Търново,докато тя била студентка. След завършване на образованието се прибрали в град Свищов, като всеки живеел в дома на родителите си. След това св. П. забременяла и

двамата заживели в апартамент закупен и обзаведен от нея. След кратко време обв. М. заминал да работи във Великобритания и се завърнал 10 дни преди раждането на детето им. По време на бременността на св. П., същата била при нейна приятелка св. П. в салона в който работи. Обв. М. позвънил на П. по телефона, като след разговора свидетелката видяла, че П. е силно притеснена и уплашена, помолила я да заключи вратата на салона. Свид. М.С.П. неказала на какво точно е разговаряла и с кого, но след кратко време обв. М. започнал да блъска по вратата с ръце и крака, заканвал се, че ще разбие вратата, ако не го пуснат вътре. Свид. П. отключила вратата и обв. М. започнал да вика и обижда свид. П., започнал да отправя спрямо нея закани и заплахи за убийство и саморазправа, ако не направи аборт. От действията и думите на обв. М. свид. П. била уплашена и стресирана, като свид. П. казала на обв. М., че ако не спре и не напусне салона ще се обади в полицията и едва тогава обвиняемия си тръгнал, но след кратко време започнал да звъни отново по телефона на П.. Тъй като свид. П. не отговорила на обажданията, обв. С.Х.М. започнал да звъни на свид. П. като и казал, че ако свид. М.С.П. не му се обади, ще се саморазправи с нея, като продължил да отправя по неин адрес брутални обиди, закани и заплахи.

След като серодило детето М., отношенията между двамата се влошили и те се разделили, като обв. М. заминал в чужбина. След заминаването си обв. М. започнал да притеснява свид. П. чрез социални мрежи /Вайбър и др./. Обв. М. написал съобщение по Вайбър на свид. М.С.П. със следното съдържание „ще платя висока цена за живота си и ще го пропиля, няма да имам дете, но няма да имате и вие, няма да спечеля, ама вие няма и накрая заради вас и само заради вас ще проваля живота на детето си”. След направен граничен контрол е установено, че обв. М. е напуснал РБългария на 25.10.2019 година и към 23.07.2020 година не е регистрирано влизане в РБългария. Свид. П. обяснява, че са живели на семейни начала около месец. Тъй като отношенията между тях се влошили, по данни на свид. П. спрямо нея обв. М. упражнявал психически тормоз, като това било причина свид. П. да потърси защита при условията и реда определени в ЗЗДН.

На 17.05.2020 година обвиняемият написал съобщение „ще те убия, заклевам се”. На 08.06.2020 година написал отново съобщение по Вайбър със съдържание „всички сте пътници, моя живот може да се провали, а ма и

вашият заминава,ще платя много висока цена за живота си и ще го пропиля,няма да имам дете ,но няма да имате и вие,аз няма да спечеля ,ама и вие няма ,накрая всичко заради вас ,само и единствено заради вас”. Обв. М. започнал да търси и праща съобщения на приятелите на свид. П., като и писал обиди и закани, които да бъдат предадени на свид. П.,като искал да и предадат да му отговаря на телефона. Писал нецензурни думи по публикации на свид. П. във Фейсбук.Въпреки, че свид. П. разговаряла с обв. М. да преустанови отправянето на закани и заплахи и да притеснява нейните познати/свид.Г.П.,И.Х./ ,той и казал „че ще я разстреля в центъра на Свищов и ще остави М. сирак. Свид. П. обяснява ,че заедно с нея били нейна приятелка свид.Г.П.която чула разговора.Свид. П. се притеснила и уплашила от тези закани, тъй като според нея обв. М. като се прибере в РБългария може ги изпълни. Обв. М. се обаждал и на нейн ученик, като говорил за нея обидни думи. Без нейно знание и съгласие взел 1300 лева,които били дадени от нейни роднини на детето и заминал за Слънчев бряг, като при разговори той я обиждал и се заканвал. На 14.07.2020 година била издадена Заповед за незабавно защита по гражданско дело №688/2020 година по описа на Районен съд Свищов ,като обв. М. е задължен да се въздържа от извършване на домашно насилие спрямо П. .

Наблюдаващият прокурор е извършил анализ на доказателствата като е посочил, че от събраните доказателства не се установява обв. М. да е извършил деянията, за които му е повдигнато обвинение.

Съдът, като взе предвид възраженията на жалбоподателя, постановлението и доказателствата, събрани в хода на досъдебното производство, намира, че жалбата е частично основателна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 242, ал.1 от НПК, след като получи делото, прокурорът прекратява, спира наказателното производство, внася предложение за освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание или предложение за споразумение за решаване на делото, или повдига обвинение с обвинителен акт, ако са налице основанията за това.

Прокурорът прекратява наказателното производство: в случаите на чл. 24, ал. 1 и 6; когато намери, че обвинението не е доказано – чл.243, ал.1 от

НПК. От своя страна чл. 24, ал.6 от НПК гласи, че наказателното производство се прекратява на основание ал. 5, т. 1 и в случаите по чл. 25, ал. 1, т. 6, ако в шестмесечния срок след получаване на съобщение за спирането пострадалият от престъплението не подаде тѣжба по реда на чл. 81.

В настоящия случай на обв. М. е привлечен в извършването на две обвинения – за престъпление по чл.144, ал.3 от НК и за престъпление по чл.144а, ал.3 от НК. И двете престъпления съгласно разпоредбата на чл.161, ал.1 от НК са от общ характер. В атакуваното постановление наблюдаващия прокурор приема, че „От събраните в хода на разследването доказателства не се събраха достатъчно доказателства ,че е извършено престъпление по чл. 144,ал.3,вр.ал. 1 от НК ,вр.чл.26,ал.1 от НК и по чл.144а,ал.3,вр.ал. 1 от НК ,чл.144а,ал.2 ,вр.ал. 1 от НК или друго престъпление от общ характер.

Събрани са доказателства по ДП за извършено престъпление по чл.144,ал.1 от НК, чл.146,чл.148 от НК и чл. 194,ал.1 от НК,но съгласно чл. 161,ал.1 от НК и чл.218в,т.2 от НК,наказателното преследване за тези престъпления се възбужда по Тѣжба на пострадалото лице.“.

Дори и да се приеме от анализа на събраните доказателства, че действително обв. М. не е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл.144, ал.3 от НК, то за престъплението по чл. 144а, ал.3 от НК за което също е привлечен като обвиняем не важи цитираната разпоредба на чл.161, ал.1 от НК. По отношение прокурорът след като е приел, че липсват доказателства е следвало да се произнесе с прекратителен диспозитив по отношение на това престъпление . Така е, защото съгласно чл.50 от НПК, когато на досъдебното производство се установи, че престъплението се преследва по тѣжба на пострадалия, наказателното производство се спира, като прокурорът уведомява пострадалия за правото му да подаде тѣжба по реда на чл. 81, ако не са налице основанията по чл. 49. Ако пострадалият не подаде тѣжба в шестмесечния срок на основание чл. 24, ал.6 прокурорът има право да прекати наказателното производство. Настоящият случай обаче не е такъв, налице са две престъпления, едното от които пи всички случаи е от общ характер – това по чл.144а, ал.3 от НК, поради което наблюдаващия прокурор е следвало да се произнесе в диспозитива на обжалвания акт по отношение на него. Като не е направил това, същият е нарушил правото на защита както на

пострадалата, така и на обвиняемия, поради което съдът намира, че следва да отмени обжалваното постановление и да върне делото за произнасяне от наблюдаващия прокурор съобразно дадените от съда указания.

В този смисъл съдът не дължи произнасяне по същество на оплакването.

Водим от горното и на основание чл. 244, ал.5 от НПК, Свищовският районен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Постановление от 01.07.2022 г. на РП-Велико Търново, ТО-Свищов за спиране на ДП №362/2020 г. по описа на РУ на МВР- Свищов (преписка № 645/2020 г. по описа на ТО- Свищов към Районна прокуратура- Велико Търново).

ВРЪЩА делото на прокурора за извършване на следващите се процесуално-следствени действия.

Определението не подлежи на обжалване и протестиране.

Препис от определението да се връчи на жалбоподателя.

Съдия при Районен съд – Свищов: _____